

Bismillahirrahmanirrahim

Zuhur-u Mehdi'nin (a.f) Yarenleri!

Yeryüzünü Hüccetsiz Bırakmayacak Olan Allah'ın Adıyla!

Mehdilik inancı her inançta farklı farklı şekilde olsada tüm inançlarda mevcuttur. ortak olan nokta ise Mehdiliğin genelde mazlumların bir bekleyişi ve ümidi olması ve bir kurtarıcı rolünün olmasıdır.

Genelde Mehdilik inancı bir ümittir. Boş bir hayal değildir. Çünkü her insanın hayali olabilir ve bu hayallerin çoğu zaman gerçekleşmesine hayal sahibinin kendisi dahi inanmaz, çünkü hayaller çoğu zaman ulaşılmaz şeylerdir.

Ama ümit öyle değildir. Ümit: var olan bir şeye inanmaktır. sadece gerçekleşmesi için bazı şart ve zamana ihtiyaç vardır. Mesela bir miktar paraya ihtiyaç duyduğumuzda, güvendiğimiz bir dostumuza müracaat ederiz, üç gün sonra gel temin edeyim, dese dahi üç gün sonrada olsa o ihtiyacın giderileceğine inanırız.

Genelde Müslümanlar özelde ise 12 imam Şiaları olarak tabir edilen Müslümanlar imamet nurunun 12.si olan imam Mehdi'ye (a.f) inanıyoruz. Ve geldiğinde neler yapacağı konusunda az çok bilgi sahibiyiz, ama herşeyden önce inancımız ve itikadımız var. Hz. Peygamber (s.a.a) efendimizden sonra, O 12 nurun herbiri zamanın insanlarını,

aydınlatmış hem ahiret hem dünya saadeti için yol gösterip rehber olmuşlar.

Kur'an evrensel bir kitap olduğuna göre ve segaleyn

hadisinde bahsedilen "Kur'an ve Ehlibeyt'im Kevser havuzu başında bana gelinceye kadar birbirinden ayrılmazlar." hadisi gereğince, konuşan Kur'an tabiri edilen Ehlibeytin (a.s) nuruda evrensel olmalıdır. Aynen Kuran-ı Kerim gibi. Ve tüm zamanların bir önderi, imamı, rehberi olmalıdır. Ve zamanımızın mutlak imamıda beklediğimiz İmam Mehdi'dir (a.f).

On birinci İmam, Hasan Askeri'nin (a.s) oğlu olan İmam Mehdi (a.f) Hicri 255 yılı Şaban ayının 15'inde, Samerra şehrinde sabah vakti dünyaya geldi. İsmi "Muhammed" koydular. Annesi-nin adı Nergis'tir. İmam'ın doğuşu, halkın çoğundan, özellikle Abbasi casuslarından gizli tutuluyordu. Çünkü 12. İmam'ın kıyamı Hz. Peygamber (s.a.a) tarafından müjdelendiği için Abbasi saltanatı endişe içerisindeydi. Bu yüzden Hz. İmam Mehdi'nin (a.f) yok edilmesi için planlar tertipliyorlardı.

Abbasi saltanatı, Hz. Mehdi'nin (a.f) öldürülmesi için geniş çaplı bir harekete girişti.

Allah-u Teâlâ da bu hücceti için “Gaybet”i karar kıldı ve halkın gözünden uzak bir şekilde yaşamasını irade buyurdu.

Hz. İmam Mehdi'nin (a.f) hayatını iki kısma ayırmak mümkündür:

1- Gaybet-i Suğra

2- Gaybet-i Kubra

İmam'ın Gaybet-i Kubra döneminde, Hz. Peygamber efendimizin buyurduğu gibi “ümmetimin alimleri beni İsrail Peygamberlerinden üstündür.” Diye tabir edilen alimler, Mercei taklit olan müçtehidler ve özellikle “Velayeti Fakih” makamı mevcuttur ki, biz bu dönemde bu vesile-lerle aydınlanıyor, şer'i, siyasi, toplumsal ve sosyal vazifelerimizi öğreniyoruz.

Peki İmam'ın (a.f) zuhuru ile neler değişecek hayatımızda, dünyamızda veya bu zaman zarfında bizim görevlerimiz nelerdir?

İmam (a.f) zuhur ettiğinde adalet, bolluk, bereket, kardeşlik, sevgi, insan hakları, hatta hayvan ve bitki hakları, mazlumun zalimden öcünü alacağı gün, gücün, kuvvetin işlemediği, gücün güçsüze üst geldiği bir dünya değil haklının hakkını aldığı, fakir ile zenginin eşit muamele gördüğü, hatta

zenginlerin zekat verecek fakir bulamayacağı bir dünya, kuyumcunun kapısına kilit vurmaktan dükkanını terk edeceği bir yaşamın olacağını ümit ederiz. Bu hayat er ya geç olacaktır. Bu bir ümittir ve gerçekleşecektir. Buna inancımız kamildir.

Peki bizim bu zaman içerisinde görevlerimiz nelerdir? Bizler toplumun en küçük bireyleri olarak imamın zuhuruna zemin nasıl hazırlayabiliriz? Sorularına cevap arayalım.

İlk önce kendimizi, sonra ailemizi sırat-i mustekim yolunda yetiştirmeli, ilim öğrenmeli, öğrendiğimizi amele dökmeli iyi bir örnek insan konumuna gelmeliyiz. Çevremizde sadece söylemlerimizle değil amelimizle öz Muhammedî dini yaşamalı ve yaşatmalıyız,

Elimizin altındaki işçiye hakkını verip, hakkını gözeterek, gerektiğinde soframızda oturtup hor görmeyerek, biz zengin isek fakirlere yukarıdan bakmayarak, yada onun hakkını o istemeden vererek, ihtiyaç sahiplerinin ihtiyaçlarını gidererek, bir dostumuz, komşumuz hasta ise ziya-retine giderek, komşuluk haklarına riayet ederek, hayatımızın her safhasında öz Muhammedî ahlakı ölçü alarak, yani kısaca sorumluluklarımızı bilip gereğini

yaparak imamın zuhuruna zemin hazırlayabiliriz.

Sonra zamanımızın imamını çok iyi tanımalı ve onunla ilgili konuları çok iyi analiz etmeli, özelliklerini, vasıflarını bilmeli ve zuhur edeceği sıradaki alamet ve olaylardan da haberdar olmalıyız. Zira bir hadiste şöyle buyurulmaktadır: “Zamanın İmamını tanımadan ölen, cehiliye devrinde ölmüş gibidir.”

Ayrıca tanımanın sonucunda zamanın imamını sevmeli muhabbet beslemeli onun zuhurunu arzulamalı, sözde değil özde arzulamalı, en az susuzluk çeken bir insanın suyu arzuladığı kadar arzulamalı, aksi takdirde gerçek manada zuhuru istemiş arzulamış olamayız. Zira bilinçli ve basiretli insan gerçek sevgilinin peşinde gider onu arzular ve onun emrine itaeti kendine yegane amaç edinir.

Bilmek gerekir ki; Allah'ın Peygamberine ve İmamına itaat etmek, Allah'a itaat etmek gibidir. İmam Mehdi'nin (a.f) zuhurunu bekleyenler gaybet döneminde Allah'a, Peygambere ve İmama karşı daha duyarlı olmalıdırlar. Daha dinamik daha aktif olmalı, evrensel düşünmeli ve zuhurun hızlanması için uygun bir stratejiye sahip olmalıdırlar.

Şu anda imamın mirasçıları olan müçtehidlerimizi ve özellikle “Velayet-i Fakih” makamını iyi okumalı onlara uymalıdırlar.

Öyleyse İmamı Zamanı (a.f) bekleyenler, Allah'ı, Peygamberi (s.a.a), Ehlibeyt'i (a.s) sevmelerinin yanında onlara itaatkar da olmalıdırlar. Allah'ın emirlerini yerine getirmeli, haramlarından kaçınmalıdırlar. Bununla birlikte bir günah işleme durumunda ümitsizliğe kapılmamalıdırlar. Çünkü Allah'ın tevbe kapısı açıktır. Tövbe, kulun işlediği bir günahın pişmanlık duyup, bir daha işlemeyeceğine dair Allah'a söz vermesi ve O'ndan af dilemesidir.

Hz. Mehdi'nin (a.f) yarenlerinin özelliklerinden nasiplenmek ümidi ile....

Nisan 2017, Mehmet Yüksek